

GENADIG EN GEDULDIG – TOT ONZE GROTE VERRASSING

Overdenking op 24-03-2019, de 3^e zondag in de 40-dagen tijd – door ds. Douwe Visser

Een bijbelgedeelte als korte berichtjes uit de krant.

- Een gebouw stortte in. Toevallige voorbijgangers werden bedolven.
- De Werftrap aan de Oude Gracht – een paar jaar geleden.
- Een brug stort in, en wie er op reed stortte mee de diepte in. Geen overlevenden.

Dagelijks lezen wij van dit soort pech. Maandag doodde een misdadiger drie mensen en verwondde er zeven. Je zal maar in die sneltram gezeten hebben. Op het journaal een aangeslagen dame. 'Ik had die tram willen nemen'. Was zij dan bekeerd?

Jezus zegt toch, naar aanleiding van die ingestorte toren: 'Als jullie je niet bekeren zul je op een zelfde manier omkomen'. Eigenlijk een heel ongepaste opmerking bij de dood van deze ongelukkigen. Zou je als onbekeerde echt meer risico lopen dan als bekeerde? Sommigen durven dat te zeggen - met opgestoken vingertje.

Zou God een klapband, mensen met geweren, vallende stenen en wat al niet achter de hand hebben voor wie Hem niet willen kennen? Bij de ramp van Enschede, waar ik toen werkte, werd van velen gezegd: 'Zij hadden een engeltje op hun schouder'. Hadden de anderen pech – geen engelbewaarder?

Zo willen wij God niet kennen en zo kennen wij Jezus niet. Hij huilde vanwege de dood van een vriend. Zijn maag draaide om als hij het leed van mensen zag ... hij werd daar beroerd van. En geen van zijn wondertekenen had de dreigende ondertoon: 'als jullie je niet bekeren, dan ...'

Natuurlijk, wie niets wil leren van fouten – een scheur in een kernreactor; een zwakke dijk; rijden zonder licht – die loopt risico zoals dat er staat: je kunt op eenzelfde manier omkomen.

Maar deze berichten moeten een andere achtergrond hebben dan een stom ongeluk. Als Jezus tijdens zijn reis naar Jeruzalem meldt dat hij niet is gekomen om vrede te brengen, maar dat het volgen van Hem spanning teweeg zal brengen tussen mensen, zelfs familieleden, melden sommigen die uit Jeruzalem komen hem wat in de tempel gebeurde.

Daar waren Galileeërs (net als Jezus) die door Pilatus omgebracht waren tijdens hun offerdienst. Blijkbaar zag Pilatus hen aan voor terroristen. Dat is niet vreemd. Veel Galileeërs waren vrijheidsstrijder én voor Jeruzalemse Joden: heidenen! Jezus had zo-een als discipel. Pilatus (die de Joden echt zocht te vriend te houden – denk aan Barabas) kon niet anders dan deze terroristen uitschakelen. Zij vormden een bedreiging voor de Romeinse heerschappij, en zijn kop zou rollen als hij die bedreiging niet wegnam.

Voor de Joden was wat gebeurde naast menselijk drama ook heiligschennis. Romeinse soldaten in de tempel. Dierenbloed en mensenbloed vermengd. Alles en iedereen ontheiligd en onrein. Zeker als het idee dat wat je overkomt een vergelding door God of de goden is, moeten die Galileeërs wel erg Gods oordeel ondergaan. Wil Jezus met dat perspectief naar Jeruzalem?

Nee, zegt Jezus. Die 'heidense' Galileeërs waren geen ernstiger zondaars als anderen. Net zo als de inwoners van de heilige stad, die stierven vanwege het instorten van de toren van Siloam dat ook niet waren.

Ook daar zal vrijheidsstrijd een rol gespeeld hebben. De toren was deel van een vestingwerk dat Pilatus liet bouwen ... met tempelgeld! Heiligschennis! Ook bij dat bouwwerk zal gevochten zijn. Joodse vrijheidsstrijders die de toren bezetten en het misbruik van heilig geld aanvochten; Romeinen die hem ramden. Daarbij is die toren omgegaan.

En Jezus waarschuwt opnieuw dat wie de komst van het heil, de vrede voor Jeruzalem, zijn koningschap verwacht met vertoon van macht, wapens en geweld fout zit. Als jullie je niet bekeren zullen jullie evenzo omkomen. Wat je met geweld bereiken wil zal met geweld beantwoord worden. **VERRASSEND!**

Bekeren is daarbij niet: je hartje aan de Heer geven – in de sfeer van wedergeboorte, geloof, bekering, volharding, maar letterlijk een andere manier van denken en doen. Dat vraagt Hij ook aan ons. Een andere manier van denken en doen. Predikt Jezus dan geweldloosheid, pacifisme o.i.d.? Ik denk het niet. Jezus vraagt Hem te volgen op zijn weg naar Jeruzalem. Van Ricko Voorbergen leerde ik dat de vorm dan vanzelf komt.

Dan schetst Jezus het werkelijke beeld van Gods verrassende liefde. Een wijngaard: Israël, met in het midden een vijgenboom: Jeruzalem Een heilig land met een heilige stad. (Deut. 22,9) Die stad, met een tempel, met de Joodse leiders – veel heiligs komt er niet vandaan.

Tempelkritiek – zware lasten – geen evangelieverkondiging. Geen vrucht. Hak om zegt de Heer.

Nee, zegt Jezus, de wijngaardenier. Wacht. **GEDULD**. Ik ga er heen. Ik zal uw evangelie bekend maken. Zieken genezen, bedroefden troosten, lucht in de aarde brengen; bemesten. Als er dan nog geen vrucht komt mag u hem omhakken. Maar vooralsnog: **GENADE** voor die stad. Genade voor de mensen die geen vrucht dragen.

Zo richt Jezus zich doelbewust op Jeruzalem, op de tempel. Hij laat zich niet tegenhouden door een heidense Pilatus, vrome Joodse stemmen of wat dan ook. In de tempel moet het evangelie van vrede klinken.

Zo richt Jezus zich ook doelbewust naar ons. Wij zijn Gods tempel. Ook aan ons de vraag vrucht te dragen door Jezus te volgen. Dat betekent: Je kruis opnemen.

- Bereid zijn om te sterven voor de zaak van Christus.
- Bereid zijn om 'het vlees' te kruisigen.
- Bereid zijn om de weg / de mentaliteit van het kruis als levensstijl te aanvaarden.
Dagelijkse bekering